

telse af visse rene reguleringer, f. eks. merindtægt af afgifter, forhøjelser af tjenestemandslønninger og merudgifter til lovbundne tilskud. Endvidere har man udeladt mindre overskridelser på en række kalkulatoriske konti samt besparelser på driftsparagrafferne.

På tillægsbevillingsforslaget for 1964-65 er der med finansudvalgets tilslutning sket en yderligere begrænsning af antallet af tilfælde, hvor tillægsbevilling søges.

For det første har man i år undladt at medtage den almindelige pristalsregulering m. v. af lønninger for ikke-tjenestemænd svarende til hidtidig praksis for løn til tjenestemænd.

For det andet optages heller ikke på tillægsbevillingsforslaget de merudgifter på medhjælpskonti, der er en følge af, at tjenestemandsansat personale udnytter en bestående adgang til at overgå til overenskomstansættelse. Man har jo allerede gennem nogle år ikke taget den besparelse med på tillægsbevillingsforslaget, som staten herved har opnået på bevillingen til tjenestemandsløn.

Endelig har man i år heller ikke på tillægsbevillingsforslaget opført merudgifter ved besættelse af nye stillinger oprettet ved normeringsloven for 1964-65.

Disse ændringer har medført, at det i år i modsætning til tidligere ikke har været nødvendigt at søge tillægsbevilling på en lang række lønnings- og medhjælpskonti.

Den udvikling, tillægsbevillingsloven har gennemgået i de senere år, har haft til følge, at loven efterhånden er blevet rensset for en betydelig mængde stof vedrørende almindelig regulering af lønninger og sociale ydelser, indtægtsskøn o. lign. — alt sammen ting, som der ikke knytter sig bevillingsmæssig interesse til, idet det alene drejer sig om registrering af en opfyldelse af lovgivningens krav eller af virkningerne af for længst truffne dispositioner.

Denne begrænsning af tillægsbevillingslovens område har betydet en lettelse af folketingets og finansudvalgets arbejde. På den anden side må det erkendes, at nogle af de forhold, der udelades af tillægsbevillingsloven, er reguleringer af udgifter og indtægter, der er af væsentlig betydning for den samlede statsfinansielle stilling, og at tillægsbevillingsloven derfor ikke sammen med finansloven vil give et dækkende billede af denne stilling.

Efter de aftaler, der er truffet mellem finansudvalget og finansministeriet, vil man fra og med finansåret 1966-67 gå over til en ændret opstilling af finansloven og tillægsbevillingsloven. Det såkaldte rammebevillingssystem vil blive indført på finanslovforslaget for 1966-67 — et cirkulære herom vil snart blive udsendt — og i tilslutning hertil vil tillægsbevillingsloven for 1966-67 blive søgt gjort fuldstændig, således at altså også samtlige reguleringer af den lige nævnte art optages på tillægsbevillingsforslaget.

Umiddelbart kan det måske se ud, som om der er en modsætning mellem de bestræbelser, der er udfoldet i de senere år i retning